

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2012. április 12. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A rablás büntette és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Zala Megyei Bíróság 2011. február 28. napján kihirdetett 3.B.25/2010/43. számú ítéletét annyiban **változtatja meg**, hogy a vádlott fegyházbüntetésének tartamát 7 (hét) évre mérsékeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítja.

I n d o k o l á s :

A **Zala Megyei Bíróság** a 2011. február 28. napján kelt **3.B.25/2010/43. számú ítéletében** vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb rablás büntetében (a Btk. 321.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont szerint) és 1 rb lopás büntetében (a Btk. 316.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés b/1) pontja szerint), amiért halmazati büntetésül 9 év fegyházbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Beszámította a kiszabott szabadságvesztésbe a terhelt által előzetes letartóztatásban töltött időt. Rendlekezett a bűnjelekről, a letéti pénz kiadásáról, illetőleg bűnügyi költség fedezetére való visszatartásáról, elbírált a polgári jogi igényeket és kötelezte a vádlottat a terhére megállapított bűncselekményekkel összefüggésben felmerült költség viselésére.

A vádlottat a megyei bíróság bizonyítottság hiánya okán felmentette - a k-i **C.J.** kaszinó, illetőleg **tanú 8** sérelmére - vád tárgyává tett további 1 rb rablás büntette (a Btk. 321.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pontja szerint) miatt emelt vád alól és megállapította, hogy az ide vonatkozó bűnügyi költség az állam terhén marad.

A felmentő rendelkezést senki nem támadta jogorvoslattal, így első fokon jogerőre emelkedett és a Be. 348.§ (2) bekezdése értelmében nem képezte a felülbírálat tárgyát.

Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést valamennyi vádpont alól, elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodsorban bizonyítottság hiánya okán való felmentés érdekében.

Az első fokon eljáró ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A **Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.284/2010/6-I. számú átiratában** az ítélet helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint az első fokú bíróság mindkét bűncselekménnyel összefüggő tényállást hibamentesen állapította meg. A vádlott tagadásával szemben minden fellelhető bizonyítékot összegyűjtött és értékelt. Helyes a bűnösségre vont következtetés és a cselekmények jogi minősítése is. A cselekmények tárgyi súlyával és a bűnösségi körülményekkel arányos fő- és mellékbüntetést szabott ki, valamint helyesen döntött a járulékos kérdésekben.

A **vádlott** a főügyészségi átiratra írásban **indokolta fellebbezését**, és - védekezését megismételve - lényegében a nyomozati cselekmények szakszerűségét, törvényességét, valamint a bíróság bizonyítási eljárását és bizonyítékértékelő tevékenységét illetve kritikával. Érvelésében több helyen iratellenesen hivatkozott a szakértői vélemények és tanúvallomások tartalmára, azok logikai összefüggését megkérdőjelezve, és azt fejtegetve, hogy nem megfelelő, kreált bizonyítékok alapul vételével következtetett a megyei bíróság bűnösségére és szabott ki vele szemben súlyos büntetést.

A **másodfokú nyilvános ülésen** megjelent ügyész az átiratában foglaltakat, vádlott és védő pedig fellebbezéseiket **fenntartották**.

A **védő álláspontja szerint** a feltárt bizonyítékok nem képeznek olyan zárt logikai egységet, hogy védence bűnösségére minden kétséget kizáróan lehessen következtetést levonni. Az elsőfokú bíróság is csak feltételezésekre hagyatkozhatott, mivel közvetlen tárgyi bizonyítékok nincsenek, a személyi bizonyítékok pedig nem egyértelműek. Indítványát módosította akként, hogy harmadlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését, másik bírói tanács kijelölését kérte felderítetlenségből eredő megalapozatlanság, illetőleg indokolási kötelezettség nem teljesítése okán.

Azzal érvelt, hogy a megyei bíróság következtelen volt, amikor egyik cselekmény esetében elfogadta a szagazonosítás eredményét a bűnösséget megalapozó bizonyítékként, a másik - keszthelyi rablás - tekintetében pedig úgy ítélte meg, hogy az nem kielégítő, és felmentő rendelkezést hozott. A vádbeli időszakban kilenc hasonló bűncselekmény történt az adott térségben, és a felmentéssel érintett cselekmény tényleges elkövetőjének személyére is fény derült az elsőfokú ítélet meghozatalát követően.

A **h-i** rablás vonatkozásában a tanú más leírást adott a fegyverről, mint amit a terhelt apjának lakásán lefoglaltak, a megyei bíróság ennek ellenére azt a következtetést vont le, hogy vádlott volt az elkövető, mivel sürgősen pénzre volt szüksége a tartozás megfizetésére. Nem ellenőriztette a terhelt bankszámláját, hogy volt-e azon az adott időszakban megfelelő pénzmennyiség, ami lehetőséget biztosított a teljesítésre. A hírközlési szakértő véleménye nem adott egyértelmű választ a telefonhasználó személyére és az elkövetés időpontjában tartózkodási helyére. Egyébként meg tanúvallomás cáfolta, hogy az adott telefonszámot a vádlott használta.

A lopás helyszínén rögzített nyomok szakértői vizsgálata során vont párhuzamból következtetett az elsőfokú bíróság a **h-i** rablás elkövetőjével való azonosságra, holott a lopás sértettjével elvégzett felismerésre bemutatás sem zajlott le szabályosan. **Tanú 6** nem több üveg közül választotta ki a sajátját, hanem „felismerte” azt az egyet, amit a rendőrség a terhelt lakásában lefoglalt. Nincsenek fotók a házkutatásról, ott feltalált tárgyakról, nem tudni, mennyi ital volt a palackban, vagyis nem ellenőrizhető objektív módon a sértett szavahihetősége a tárgyzazonosítás tekintetében.

Ilyen bizonyítékokra nem alapíthatta volna az elsőfokú bíróság a tényállását.

Végül a védő kifejtette, hogy vádlott személyisége nagyon megváltozott az eljárás folyamán, a tárgyalási szakban mutatott agresszivitását, és tiszteletlenségét régen levetkőzte. A rablási cselekmény tárgyi súlyát nem vitatva is aránytalan, eltúlzott büntetés került kiszabásra vele szemben, melynek lényeges enyhítését szorgalmazta arra az esetre, ha előző indítványai nem foghatnak helyt.

A **vádlott felszólalásában** hangsúlyozta, hogy 28 évesen elérte egy ötvenéves ember egzisztenciáját, nem szorult rá, hogy bűncselekményekből finanszírozza megélhetését. Úgy érezte, hogy az eljárásban a nyomozó hatóság nem korrekt módon járt el vele szemben; olyan helyzetbe hozta, hogy később bármit mondott, senki nem hitt neki. A tárgyalási jegyzőkönyvek sem tükrözik híven az ő védekezését és nyilatkozatait. A bíróság a felületes nyomozati anyag alapján téves következtetéseket vont le. Hangsúlyozta, hogy nem követett el jogsértést, kérte felmentését, illetőleg az ítélet hatályon kívül helyezését, hogy a megismételt eljárásban bizonyíthassa ártatlanságát.

Az ítéletábra a bejelentett fellebbezésekre tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírált és a védelmi fellebbezést az alábbiak szerint - az enyhítés tekintetében - **alaposnak találta**.

A megyei bíróság törvényes rendben, minden eljárási szabályt betartva a bizonyítási eljárást a lehetséges teljes körben lefolytatta; kihallgatta a vádlottat és a tanúkat, - a nyomozás során összegyűjtött bizonyítási eszközökön túl további - szakértői véleményeket, iratokat szerzett be. Az ítéletábra nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amely akadálya lett volna az felülbírálatnak.

Az elsőfokú bíróság a feltárt bizonyítékoknak egyenként és összességükben történt logikus és színvonalas értékelése után mérlegeléssel állapította meg a tényállást. Részletesen kifejtette, hogy a **tanú 6** sérelmére magvalósított lopási cselekménynél mik voltak azok az adatok, amelyek a bűnösséget megalapozták. A terhelt az adott időszakban törzsvendég volt, pontosan ismerte a szórakozóhely működési rendjét, a személyzet szokásait, a pénzes doboz tárolási helyét. A sértett vallomásaához nem fűződhetett aggály, mert még a tárgy bemutatása előtt elmondta az általa használt italos üveg olyan tulajdonságait, amelyeket a bűnjel vizsgálatánál jellemzően fel lehetett lelteni (nyom. irat 1143-1145. oldal).

A rendőrség éppen fordítva következtetett az azonosságra, mint ahogyan a védelem állítja; mert a két helyszínen talált lábnyomok hasonlósága (nyom. irat 1093. oldal), a **h-i** rablóról

adott személyleírás (**tanú 11** tanúvallomása 22.sz. jkv., 8. oldal) és a vádlott mobiltelefonjában talált fotó (nyom. irat 787. oldal) alapján jutottak el oda, hogy a rablás tettese a gy-i lopás elkövetőjével megegyezhet. **Tanú 6** ugyanis elmondta, hogy vádlottnak is volt fehér színű Nike cipője, sötét farmer nadrágja és kapucnis felsője (3.B.25/2010/22. számú jegyzőkönyv, 22. oldal).

A híváslista elemzés (nyom. irat 537-539. oldal), a híradástechnikai szakértő által a mobiltelefonban talált SMS-ek, és a cellainformáció adatai (nyom. irat 803. oldal), a szakvéleményben elemzett telefon-memória tartalom (nyom. irat 819. oldal) és a titkos adatszerzés eredményéről készült jelentés (nyom. irat 35-53. oldal) összevetésével a megyei bíróság megalapozottan foglalt állás abban, hogy a mobilkészüléket vádlott használta, tehát ebben fellelt adatok a terhére rótt bűncselekmények elkövetéséhez kapcsolódnak. A védői érveléstől eltérően éppen - a vádlott barátja - **tanú 9** tanúvallomása szerint az inkriminált T-Mobil számról mindig a vádlott hívta őt telefonon, az édesanyja másik 30-as hívószámról jelentkezett (22. számú jkv., 37. oldal). A lefoglalt fegyver és a tanúvallomásban jellemzett fegyver, illetőleg a mobilban talált képen szereplő pisztoly közötti eltérésnek nincsen jelentősége, mert az elsőfokú bíróság nem azt állapította meg a tényállásban, hogy a vádlott az édesapja lakásán talált fegyverrel követte el a bűncselekményt. A forgótáras maroklófegyverről készült fotó viszont közvetett bizonyíték arra, hogy vádlott érdeklődött a fegyverek iránt, vagyis beszerzett egy ilyet, illetve hasonló eszközt a rablás elkövetéséhez.

A megyei bíróság a fent részletezett - a védelem által leginkább kifogásolt - bizonyítékok elemzésén felül meggyőzően fejtette ki, hogy milyen adatok támasztották alá a tényállást, illetőleg néhány ellentmondásos tanúvallomást miért nem tudott figyelembe venni. Az indokolási kötelezettségének ezáltal teljes körben eleget tett, ezért a hatályon kívül helyezésre irányuló indítvány nem volt eredményes.

A vádlott felmentését célzó kérelem sem lehetett sikeres, mert a megyei bíróság az aprólékosan összegyűjtött, egymást kiegészítő, közvetett bizonyítékokat olyan logikai sorrendbe tudta állítani, amely zárt láncolat - nem szerencsés megfogalmazásban - nemcsak „valószínűsítette”, hanem minden kétséget kizáróan alátámasztotta a megállapított tényállást.

Azonos bizonyítási anyag mellett a felülmérlegelés tilalmára tekintettel eltérő tényállás megállapítása nem lehetséges.

A megyei bíróság ítélete kis részben megalapozatlan. E megalapozatlanság oka az, hogy a tényállás személyi részében hiányos, mivel a vádlott egészségi állapotára vonatkozó adatok nem szerepelnek benne (Be. 351. § (2) bekezdés b) pont).

Az ítélet tábla a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján - az iratok tartalmára tekintettel - a tényállást személyi részében az alábbiak szerint egészíti ki.

*A vádlottnál a 2004. május 30-án elszenvedett közlekedési baleset következtében a baloldali térdízület - azonos oldali combrégió izomzatának sorvadásával kísértén megjelent - fájdalmas mozgáskorlátozottságban és elfajulásában, a jobb vese műtéti eltávolításában, mint szervhiányban kifejeződő 20 %-os mértékű *maradandó testi fogyatékoság maradt vissza* (B.25/2010/37. szám alatt csatolt SZL:165/2010. számú igazságügyi orvos-szakértői lelt és vélemény).*

Az így **kiegészített tényállás** minden tekintetben **megalapozott**, így az ítélet tábla a megyei bíróság által megállapított tényállásra alapította a határozatát a Be. 351.§ (1) bekezdése értelmében.

Az irányadó tényállás alapján vádlott bűnösségének megállapítása törvényesen történt, cselekményeinek minősítése pedig megfelel az anyagi jogszabályoknak. Az elsőfokú bíróság a jogi indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, amely szintén helytálló.

Az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen vette számba a büntetés kiszabása során figyelembe veendő körülményeket, de azok kiegészítésre szorulnak.

Az ítélet tábla további enyhítő körülményként értékelte a terhelt maradandó testi fogyatékos voltát, amely negatív irányban befolyásolja a büntetés elviselő képességét. Játékfüggő volt az elkövetés időszakában. Enyhítőleg hat továbbá az időmúlás, amely a jogerős elbírálásig eltelt tartammal együtt; két és fél év, melyet a terhelt teljes egészében előzetes fogvatartásban töltött.

A vádlottal szemben a megyei bíróság az irányadó - halmazat miatt emelt - büntetési tétel középértékében határozta meg a büntetést, nem kellő nyomatékkal mérlegelve a feltárt bűnösségi körülményeket. Az ítélet tábla eltúlozottnak, és az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyán túlmutatóan aránytalannak tartotta a büntetlen előéletű vádlottal szemben kiszabott fegyházbüntetés tartamát, mely nem szolgálja kellőképpen az egyéniesítés követelményét és az általános megelőzés szükségességével sem indokolható.

Az ítélet tábla összességében úgy találta, hogy a 9 évhez képest mérsékelni kell a szabadságvesztés tartamát - a Btk. 85.§ (1) és (2) bekezdésében írt halmazati szabályok alapján - 7 év fegyházbüntetésre, mert ez felel meg a büntetési céloknak, egyben szükséges és elégséges joghátrány.

Az első fokon alkalmazott közügyektől eltiltás mellékbüntetés a mérsékelt főbüntetési tartamhoz képest is arányos.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, csak a nyomhordozó, szakértői vizsgálat tárgyát képezett, illetőleg okirati bizonyítási eszköznek minősülő - a Bj.229/2010/1-4., 8-9., 13-14. alatt kezelt - bűnjelek bűnügyi iratokhoz csatolásának jogszabályi alapja hiányzik. A Be. 155. § (1) bekezdése mellett a megyei bíróság a *11/2003. (V.8.) IM-BM-PM együttes rendelet 1. § (2) bekezdését* alkalmazta, melynek felhívását az ítélet tábla ehelyütt pótolja.

Az ítélet tábla a kifejtettek alapján a Zala Megyei Bíróság 3.B.25/2010/43. számú ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése értelmében részben megváltoztatta, míg egyebekben helyben hagyta a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében.

Az elsőfokú ítélet kihirdetése óta előzetes letartóztatásban töltött idő beszámítása a Btk. 99.§ (1) és (2) bekezdésén alapul.

Győr, 2012. április 12. napján

Dr. Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

Dr. Vajda Edit sk.
a tanács tagja, előadó

. Csák Csilla sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Zala Megyei Bíróság 3.B.25/2010/43. számú ítélete meg nem változtatott részében jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2012. április 12. napján

. Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: